

# אלו עברין פרק שלישי פמחים

עין משפט  
נור מצוה

٢

א מ"י פ"ה משלכות  
חמן כלכה ו ס מג נמיין  
עט:

**לעוזי רשב"**

**מוסוף חומפות**  
כוחה הכללי ועימיו  
ל טבחים. מוטף, סלקיין  
אבל לענין תורה לא  
תורתו והומון גמור בעינן  
כך, קלטינק. ג. דלמא  
ג. ד. ומה בוך הא  
הרירין דאיירובי החמוץ  
קשה לענין החמצה  
בתורתו ושוי הלוחם. אס.

**למה** מנו החבמים את אלו. מימה נלבצ'ה ה' אלה יתפמייך במונחים  
להם עניין דקן גלוואו ולו נכלמת ומיצין ר' לדם קוס לא  
להם עניין מל' תרי מיל'יס' א' סד לנווקס בענישס ומד ע' מעירובם  
ועוד רקעס דמ' ק' שמנחס ייט' ל' קה' כלע' דרכ' חכם מכתשי

נסח זהן אין דן מני' שוגר גפסם  
הנֶגֶת רבי הילנער סות דקמיהל נא: מאן תנא חמץ גמור ע"ה תערובת  
צממעמן דלי' לאו למלכני' פמן  
ווקפה מלענוקות הילנו ייקור דס' סיס  
זו ומייס לא"י דיפ"ק דלוין (ד"ג נא)  
בע רדי ולמי' קרי עלי' חממי מודע מען  
המאן או מען טנאה ואביג'ה צירור מהו  
שייר או דממן לי' דלעט נל"מ מלכני'  
עליא פמן טום ודלעט מונע ליס דסוי  
המאן לעני' מודע דילעט צהני' פמן  
צפמא לדב"ס קרלט מלענוקות ג' (גילדט)  
וועורי' דיקטס מעי' הייל צוס קרלט  
למלכניין מעיטה פמן ווקעס ואט דלמייט  
בפרק כל סמאנוט צחות מלס (מנימות  
ד"ג נא) לאן ממיליאן צפמאטס דסוי  
פמן ווקעס דצלאמעט סטס סיינ  
לכטמילס חצצ'ן דיעידעט כטער:  
ואילו נוקשה בענייה לא קתני.  
ויל"מ ומילע דלאסוס פס' גלע  
חסיב ליס מסות דכ"ס סות דלטמאל רב  
נאמן ויל' לי' לי' סות ליס לא למיטני  
ווערבא קרייבו ליה כותה  
טמורי קריibo לאו באורה:  
הרי אלו נוקשה  
ע"י תערובות ונוקשה  
ודעה אמר רב ר"מ היא  
וותנו לבלבו והאוכלו  
אי אומברה זיינזער זיינזער

**הנְּמֶשֶׁעַיִן דָּלָת פֵּישׁ כָּלָמָּה :**  
**וּנוֹתָרָנוּ לְפִנֵּי בְּלָכְוּ דָּרְמָ"מּ לְרָבִי**  
**יְהוָה.** מַלְוִיְימָה לְפִי  
**כְּמַלְילָה סָלִי כְּלָמְמִינָן כְּפָקְדָוְלִין**  
**(דָּרְגָה):**<sup>๔</sup> דָמָס מַעֲלִיתָה סִיחָה גְּלָלָה  
**מַדְלִינָן לְקוּבָּה:**  
**הַהְוָא בְּלֵא תְּהֻווּ נְשִׁים.** מִימָה  
**לְלִיְיָ סָהָמָי כְּלֵם כְּמַזְבִּי**  
**גְּבִיעָה כְּלֵם כְּלֵל הַוְּלָד חַמְץ וְנְכִתָּה וְכִי**  
**כְּלֵל הַוְּלָד מַמְתָּה וְנוֹכְבִּין עַלְיוֹנוֹ**  
**לְכִלְתָּה וְהַפְּלָנוֹ לְדִין דָלָן דָלָי כְּלֵם כְּלֵי**  
**כְּלֵל דָלָי וְחוּרְיָה לְפִיטָ�מָה לְיַחַד גַּמְלָא**  
**לְהַתְּהִילָּה לְפָסָן דְּרָכָה:**

לך דילמא עד כאן לא קאמר  
ומור עלידי תערובת לא ורב  
א' קאמר ר' א החט אלא חמץ  
שאמר תניא כוותיה דרב יהודה  
המורי וחומי הארכוי וויתום  
חמצץ ונברחה על חמץ דגן גמור  
מר על עירובו בלבד ר' א היא  
א לית לה ור' א עירובו בלבד  
בררת נמי לחיב' דהא כתיב <sup>כ</sup> כי  
הרתניא <sup>(מחמצת)</sup> אין לי אלא  
חמצצת ונברחה אי הבי דלאו  
ס נמי הכתיב כל החותם מביע  
אמר רב נפקא <sup>ד</sup> אמר רב  
קרוא <sup>ה</sup> איש או אשה כי יעשו  
כל עונשין שבתורה איצטריך  
ס מלכא

ה' דפטול: ור' ק' עירובין צלחו מנה ג' למ' נושאינו מהלך הלך נמהממן ממה וטולה דתערוגת מנה ליא: תעשה צמולה סקל עזקה מלוקות: מומ'

**למה** מנו חכמים את א' נ' ומושיעין סאן גן ג' וע' אמרו עין מל' מה מיל' ימי' והוא דת' ק' סמיהס ג' ועוד ק' קאטה דת' ק' סמיהס ג' מ' ענ' צערות כל'ו ג' ג' מ' על' ק': עטיפות טופלא צמננות פאי' מ'ן להפכוין ג' א' זט' זט' כ'': סטלא. ג' ג'

שהגינו לפְּרָקִין ולא הגינו <sup>(ט)</sup> לשנים בנו ענינים טופוליות אותן בסיד בנות עשרים טופוליות יישעה חדשם בשמן המור <sup>(ט)</sup> מי שמן המור רב הונא בר ירמיה אמר סטכח רב ירמיה בר אבא אמר שמן זית של אביה שלישתニア ר' יהודה אמר סכין זית של אביה שלישתニア שליש ולמה סכין אותו מפני שהмир אה השיעיר וمعدן את הבשר: וזה הכלל כל שהוא ממן דגן: תניא א"ר יהושע וכי מאחר ששנינו כל שהוא מין דגן הרי וזה עובר בפסח למא מני חכמים את אלו כדי שיהיא רגיל בהן ונשומותיהם כי הא דהוהא בר מערבא איקלע לבבל היה בישרא בהדרה אמר להו קרייבו לעמיה בלאו אמר רב יהודה אמר רב ר' מ' הייא רתניא שייאור ישרף ונותנו לבנו והאוכלו בארכבים הא גופא קשייא אמרת שייאור ישרף אלמא אסור בהנאה כי קאמר שייאור לבנו לבנו לפניו ר' מאיר דר' יהודה לר' יהודה ישך <sup>(ט)</sup> דר' מ' לר' מאיר לר' יהודה והאוכלו ונותנו לבנו דר' מאיר לר' יהודה לר' יהודה בארכבים תאן לר' מאיר שמעין לייה לרבי מאייר נוקשה בעיניה בלאו וכל שבן חמץ דגן גמור על ידי תערובת רב נחמן אמר ר' א"ה יהיא דרניא <sup>(ט)</sup> על חמץ דגן גמור ענייש כרת על עירובו בלאו דברי ר' אליעזר וחכמים אומרים על חמץ דגן גמור ענוש ברת על עירובו בלא כלום ושמיעין לייה לר' אליעזר דאמר חמץ דגן גמור על חמץ מ"ט לא אמר רב יהודה אמרת יהודה מ"ט לא אמר רב נחמן לך עד כאן נוקשה בעיניה ורב נחמן אמר ר' מאיר כרב יהודה אמרת יהודה מ"ט לא אמר רב נחמן לך עד כאן נוקשה בעיניה אבל נוקשה בעיניה אבל חמץ דגן גמן גמור ע"ז תערובת אבל נוקשה בעיניה לא כל מחייב לא תאכלו לרבות כותח הבבל וכו' המצרי יכול יהא ענוש ברת ת"ל <sup>(ט)</sup> כי כל אוכל ענוש ברת ועל עירובו בלאו מאן שמעת לייה ואילו נוקשה בעיניה לא קאמэр ש"מ נוקשה לא מנא לייה דכתיב כל מחייב לא תאכלו אי הכה כל אוכל מחייב מאילו מחייב ד"א מנין ת"ל כל <sup>(ט)</sup> שנתחמץ נמי להכין הוא דאיתא אלא טעםא דר' א"מ כל ר' לייה לרבות את הנשים נשים מדבר יהודים יהודה אמר רב וכן תניא דבי ר' ישמעאל אמר מכל חמאת האדם השווה הכתוב איש לאשרה

וְיִגְרָא לְכָלָב יָכוֹדָה דְּלַמְּלָר מֵוְיִגְרָא  
וְבְנֵי כָּלָת נָמֵי מִמְּמַתָּמָה כְּבִיזִי  
לְמוֹנוֹ נָמֵי חִימָם נֶלְזָוָויִי  
מִתְּחִנְמָתָה וּמִכְּלָתָה: נֶלְעָנוֹשָׁן.

שָׁבְגִיאוּ לַפְרִיקָן וְאֶת קָגִיאוּ נָאַמִּיס. סִיְּמָה  
לַפְרִיקָן וְאֵן לוֹם סְגִיאוּ לְכָלָל צְמִים וְזָמִים  
אֲוֹסְטָן כְּסֻולָּה. וּמְסִילָּה מִתְּחַצְּעָר: אַנְפִּיקִין  
נוֹתָן בְּנֵי וּמְפָרֵץ ל' יָנְדָה הַנְּפִקְיָנוֹן  
אַנְפִּיקִין וְאַנְפִּיקִין, אַנְפִּיקִין וְאַנְפִּיקִין.

(ג) סנת פ: מומך ט ע"צ, (ד) סס מינחות פום גיגיליה יורה, (ה) נלקמן מה

**תורה או השלם**  
ובהגעתו נגעה  
מצדקה לבודא אל המלך  
וישרתו שורשן מכך דוחה  
בדרך הגשים שגונן עשר  
וירוחין כי בן ימלאו  
שבמן הנמר וששה  
ברשימים בגדדים  
ובכתרם רקי הנקשין:

- א. אסתר ב יב
- ב. בְּלֹ מִחְמָצֶת לֹא  
זָאכַלְוּ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם  
זָאכַלְוּ מִצּוֹת:
- ג. שְׁמוֹת יב כ
- ד. שְׁבָעַת יָמִים מִצּוֹת  
זָאכַלְוּ אֶבֶןֶת הַרְאֲשָׁוֹן

**הנחות הב"ח**

**מוסך רשי**  
שהගינו לפךן ולא  
שככלנו לשבש.  
ממשיכם שערת  
כלל צבאס רוחות נלק  
ממחמיותם גדרן  
**(ט) משלון נונט**  
ווש ענין כה ענין  
ויש ענין כה ענין  
טופלה.  
עננעל (פרק ט). טופלה.  
בצלאל (פרק טב) בצלאל.

הולדין נטהר נפי צלען  
ונגונש לפלין ודך עניין  
וועופלא צדץ (שם כרך ה').  
אַפְּבִּינְדָּן אַפְּבִּינְדָּן  
מִתְּמִינְנָן מִתְּמִינְנָן (פ' 6):